

V Praze dne 30. 11. 2023

Vážení,

obracíme se na Vás jménem Komise pro hospodářskou soutěž Mezinárodní obchodní komory v České republice (dále jen „KHS“) v souvislosti s navrhovaným soft-law dokumentem Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) nazvaným „*Oznámení Úřadu o compliance programech*“ (dále jen „**Oznámení**“). Úřad zahájil dne 8. 11. 2023 veřejnou konzultaci, v jejímž rámci vyzval zainteresované subjekty, aby k návrhu Oznámení vyjádřily své připomínky, a to do 30. 11. 2023.

KHS si přeje na tuto výzvu reagovat tímto stanoviskem, ve kterém shrnuje svou pozici ke koncepci celého programu a k vybraným ustanovením Oznámení.

V první řadě KHS velmi vítá iniciativu Úřadu ve vztahu k soutěžním compliance programům, čímž se připojuje k významným soutěžním úřadům ve světě. Současně se však KHS domnívá, že k tomu, aby splnil cíle, které si Úřad v Preambuli vytyčil, je vhodné návrh Oznámení dále rozpracovat.

Dle názoru KHS je návrh Oznámení do určité míry obecný a neurčitý. Výběr témat působí poněkud nahodile. Návrh Oznámení tak neposkytuje dostatečný návod (guidance), pokud jde o požadavky Úřadu na uznatelný compliance program. Efektivní compliance program je podle našich zkušeností individualizovanou sestavou opatření, která fungují právě u toho konkrétního soutěžitele, přičemž u jiného mohou fungovat jiná. Úřad v oznámení uvedl několik opatření, aniž by uvedl, proč zrovna tato považuje za efektivnější než jiná.

I. Lhůta k předložení žádosti o zohlednění compliance programu

Před podáním samotné žádosti o zohlednění compliance programu je podle bodu 4 Oznámení možné požádat Úřad o zvážení, zda posílení compliance programu či nově zaváděný compliance program bude možné kvalifikovat jako polehčující okolnost při ukládání pokuty. S touto žádostí a zejména s odpovědí na ni Úřadu nespojuje v Oznámení žádné důsledky. Pro zvýšení právní jistoty a vzhledem ke krátkým lhůtám pro předložení kompletního compliance programu (srov. níže) by dle názoru KHS mělo být stanoveno, že na základě žádosti soutěžitele má Úřad povinnost se k návrhu na posílení nebo vypracování nového compliance programu vyjádřit, a že toto vyjádření je Úřad povinen vzít v potaz při rozhodování, zda lze compliance program uplatnit jako polehčující okolnost (za podmínky, že hotový compliance program splní další podmínky uvedené v Oznámení).

Úřad v bodě 5 Oznámení stanovuje lhůtu pro podání kompletní žádosti Úřadu o zvážení compliance programu jakožto polehčující okolnosti. Tato lhůta je stanovena do okamžiku vydání sdělení výhrad Úřadem. K později předloženým žádostem a podkladům Úřad nebude přihlížet.

Tato lhůta dle KHS neodpovídá obsahu žádosti o zohlednění compliance programu dle bodu 6 a důkaznímu břemenu soutěžitele dle bodu 7 Oznámení. Úřad v žádosti, kromě předložení kompletního compliance programu, rovněž požaduje uvedení důvodů, proč je compliance program dostatečně efektivní, popis konkrétních opatření a uvedení, zda již byla zavedena či v jakém časovém horizontu zavedena budou. V návaznosti na uvedení těchto skutečností tíží soutěžitele důkazní břemeno ohledně vhodnosti a účinnosti posíleného či zaváděného programu. Lze se důvodně domnívat, že Úřad bude vhodnost a účinnost compliance programu posuzovat zejména ve vztahu s projednávaným skutkem. Pro soutěžitele může být tedy v praxi nepřiměřeně obtížné důkazní břemeno unést, když ke dni podání žádosti nebude mít detailnější informace ohledně projednávaného skutku. Teoreticky tedy může nastat situace, že soutěžitel bude muset navrhovat obecněji formulovaný compliance program, který např. nebude moci detailněji zohledňovat namítané jednání, což by posléze mohlo vést k tomu, že bude Úřad zpochybňovat unesení důkazního břemene a splnění podmínky podle bodu 6 písm. c) Oznámení, tedy požadavku, aby soutěžitel již v žádosti o zohlednění compliance programu uvedl popis *konkrétních* opatření k posílení či zavedení compliance programu, která již zavedl nebo ve stanoveném časovém horizontu zavede. Navíc příprava a zavedení komplexnějšího a efektivního compliance programu vyžaduje nemalé časové a další náklady, současně je k tomu potřeba projít příslušným korporátním schvalovacím procesem. V situaci, kdy má soutěžitel připravit zavedení compliance programu a podat žádost o jeho zohlednění před vydáním sdělení výhrad, může být obtížné vůbec takové kroky v příslušné korporátní realitě rozumně provést, a to mj. i při vědomí toho, že dotčený soutěžitel nebude mít od Úřadu blíže dosud detailně sděleno, z čeho je obviněn a jaká sankce mu hrozí.

Dle názoru KHS je tato lhůta nepřiměřeně krátká i s ohledem na standardní průběh správního řízení podle zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOHS“), a procesní úkony účastníků tohoto řízení, neboť teprve až okamžikem doručení sdělení výhrad se soutěžitel detailněji dozví mj., z jakého skutku je podezřelý, na základě jakých důkazů a podrobnější právní kvalifikaci skutku Úřadem, vč. navrhované výše pokuty. Prakticky by tedy soutěžitel musel dodat Úřadu žádost včetně všech částí compliance programu ještě předtím, než bude mít bližší informace o detailních důvodech podezření. Jinak by tomu mohlo být v situaci, kdy by v řízení byla předtím využita procedura narovnání, kdy dílčí informace získá účastník procedury narovnání dříve, ale dle našeho názoru by nemělo být využití compliance programu jakožto případné polehčující okolnosti využito pouze v případech narovnání (viz dále). Navíc i v případě procedury narovnání je formální žádost o narovnání podávána až v reakci na doručení zjednodušeného sdělení výhrad (tj. po jeho obdržení a nikoliv předtím). Stanovení lhůty pro podání žádosti o zohlednění compliance programu, jak nyní navrhuje Úřad, by tak v podstatě bylo ze strany dotčeného soutěžitele vždy jakýmsi preventivním abstraktním úkonem bez bližší návaznosti na předmět vedeného správního řízení (skutek), což se dle KHS jeví jako nevhodné a mohlo by to být i nepraktické v běžné korporátní realitě, resp. snižovat pravděpodobnost, že k takovému kroku dojde (viz shora).

Dále, příslušná lhůta neodpovídá lhůtám stanoveným zákonodárcem v ZOHS vázaným na sdělení výhrad a je i v tomto ohledu překvapivá a nekompaktní s řízením vedeným před Úřadem, kde ZOHS např. stanovuje:

- (i.) lhůtu k návrhu na přijetí závazků dle § 7 odst. 3 ZOHS na 15 dnů ode dne sdělení výhrad;
- (ii.) lhůtu k návrhu na přijetí závazků dle § 11 odst. 4 ZOHS na 15 dnů ode dne sdělení výhrad;
- (iii.) lhůtu k návrhu na přijetí závazků dle § 19a odst. 5 ZOHS na 15 dnů ode dne sdělení výhrad;
- (iv.) lhůtu k návrhu na doplnění dokazování dle § 21b ZOHS na minimálně 15 dnů ode dne sdělení výhrad;
- (v.) lhůtu k podání žádosti o snížení pokuty dle § 22ba odst. 6 ZOHS na 15 dnů ode dne sdělení výhrad;
- (vi.) lhůtu k podání žádosti o snížení pokuty narovnáním dle § 22bb odst. 2 ZOHS na 15 dnů ode dne sdělení výhrad.

V souvislosti s většinou výše citovaných ustanovení Úřad v případech hodných zvláštního zřetele přihlíží i k později podaným žádostem.

S ohledem na výše uvedené KHS navrhuje, aby Úřad zvážil prodloužení lhůty k podání žádosti o zohlednění compliance programu alespoň na 15 dnů ode dne sdělení výhrad (obdobně jako v jiných obdobných případech, kdy s tím tak ZOHS pracuje – viz shora) s tím, že by měl Úřad umožnit prodloužení dané lhůty na základě odůvodněné žádosti, popř. že by alespoň v případech hodných zvláštního zřetele Úřad přihlédl i k později podaným žádostem.

II. Zostřování správně-trestní represe

V bodech 9 a 10 Oznámení je stanoven rozsah možného snížení základní částky pokuty při vyhovění podmínkám Oznámení. U compliance programů zavedených před zahájením vyšetřování Úřadu činí rozsah snížení až 10 %, u programů zavedených až po tomto zahájení je rozsah snížení až 5 %. Podle stávající praxe se tento rozsah pohyboval o 5% výše, tj. 10%, resp. 15 %.

Za vyhovění podmínkám stanovených v Oznámení je dotčenému soutěžiteli prakticky poskytnuta „sleva“ z pokuty. Na základě Oznámení má být tato sleva, která už je v současnosti poměrně nízká, výrazně snížena, což bude mít za následek vyšší udělenou pokutu než dle dosavadní praxe. KHS poukazuje na skutečnost, že snížení slevy může reálně vést i ke snížení ochoty soutěžitelů compliance programy dobrovolně zavádět, a to zejména z důvodu, že zavedení a zajištění správného fungování compliance programu v rozsahu, jaký Úřad uvádí v části III.2 Oznámení, s sebou přináší významné náklady (zejm. na právní poradenství, personální a materiální zajištění fungování compliance programu). Vzhledem k možnému pozitivnímu vlivu compliance programů jakožto preventivních opatření na hospodářskou soutěž jako celek by takové snížení motivace soutěžitelů compliance programy zavádět a následně dodržovat snížilo výslednou kulturu soutěžního prostředí, což je zcela proti Úřadem deklarovanému smyslu zohledňování compliance programů v soutěžním právu (tzn. směřování k tomu, aby sami soutěžitelé byli schopni předcházet protisoutěžnímu jednání). Ačkoliv respektujeme, že zavedení compliance programu je pro soutěžitele bez dalšího výhodné samo o sobě jako prevence, domníváme se, že by Úřad měl zohlednit i pragmatickou úvahu: poměr mezi výší slevy z pokuty a mj. finanční náročností zavedení compliance programu. Při takto nastavené nízké slevě, zejména na zavedení nového compliance programu v průběhu správného řízení, se může účastník řízení vyplatit spíše „přijmout“ pokutu a compliance program zavést postupně dle svých časových a finančních možností. Domníváme se, že rychlé zavedení efektivního compliance programu by mělo být prioritou i pro Úřad jako nástroj prevence, a dostat přednost před vyšší pokutou, která je pouhou sankcí za jednání uskutečněné v minulosti.

KHS vnímá aktuální kroky Úřadu vedoucí k postupnému zotřívání správně-trestní represe, ke kterému může dojít jak prostřednictvím tohoto Opatření, tak návrhem metodiky trestů, podle kterého má rovněž dojít k výraznému zvýšení některých pokut, a doporučuje Úřadu, aby přezkoumal, jestli je takové zvyšování pokut adekvátní a nemůže být na druhé straně pro hospodářskou soutěž kontraproduktivní. KHS dodává, že takovéto zotřívání by v právním státě mělo být založeno na přesvědčivých a objektivních důvodech. Tyto důvody však Úřad v Oznámení (ani související výzvě ke konzultaci) blíže nevysvětluje. Např. není uvedeno, proč k takovému snížení „slevy“ za compliance oproti dosavadní praxi dochází, ač by takové vysvětlení bylo s ohledem na zásadu transparentnosti namístě. S ohledem na zvyšování pokut v návrhu metodiky trestů by udržení stávající slevy nebo její zvýšení mohlo být mnohem větší motivací pro zavedení skutečně efektivního compliance programu, což je v návrhu Oznámení deklarovaným cílem Úřadu. Naopak s nižšími slevami a nejistotou, na jakou slevu soutěžitel vlastně dosáhne, nemusí být Úřad schopen tohoto cíle dosáhnout.

III. Zproštění odpovědnosti za přestupek

Jak je uvedeno výše, splněním podmínek Opatření může soutěžitel dosáhnout „slevy“ ze základní částky pokuty v podobě uplatnění zvláštní polehčující okolnosti. Opatření nestanovuje možnost dosáhnout prostřednictvím compliance programu zproštění odpovědnosti za přestupek.

KHS je přesvědčena, že by mnohé soutěžitele (právnícké osoby) mohlo k zavádění účinných compliance programů více motivovat, kdyby při splnění určitých podmínek mohli dosáhnout případně i zproštění své odpovědnosti, protože poskytnutí slevy ve výši maximálně 5-10 % (takže v praxi to může být mnohem méně) nemusí být samo o sobě dostatečně motivující, a to zejména za situace, kdy má zároveň dojít k výraznému zvýšení některých pokut. Ostatně skutečnost, že se soutěžitel snažil (leč neúspěšně) zavedením compliance programu předejít narušení hospodářské soutěže, je sama o sobě okolnost výrazně snižující nebezpečnost přestupku, což by mělo být ze strany Úřadu jakožto správního orgánu adekvátním způsobem reflektováno.

Úřad by mohl například zkoumat, jestli při přípravě a zavádění compliance programu soutěžitel vynaložil veškeré úsilí, jaké je po něm možné požadovat, aby narušení hospodářské soutěže zabránil. Obdobně jako tomu je např. podle § 21 odst. 1 č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, nebo § 8 odst. 5 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**TOPO**“).

Ostatně paralela s § 8 odst. 5 TOPO je vzhledem k podobnosti základních principů trestání podle správního a trestního práva více než příhodná. Orgány činné v trestním řízení (dále jen „**OČTŘ**“) rovněž za účelem posouzení možného zproštění odpovědnosti zkoumají zavedené compliance programy.¹ O vynaložení veškerého úsilí, které je možné v souvislosti s compliance programem požadovat dle posouzení OČTŘ svědčí například i zohlednění standardů obsažených v příslušné normě ISO Mezinárodní organizace pro normalizaci či příslušný audit, resp. certifikace podle ISO norem nebo jiných obdobných standardů.²

¹ Nejvyšší státní zastupitelství. *Aplikace § 8 odst. 5 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim*. 3. vydání. část 6, 31-39 s.

² Tamtéž, část 6, odst. 5.

Naopak Oznámení se k ISO standardům nijak nevyjadřuje, byť požadavky na compliance opatření podle části III.2 Oznámení strukturu ISO standardů upravujících compliance do značné míry víceméně kopírují.

S ohledem na výše uvedené KHS navrhuje, aby Úřad zvážil přidání podmínek a vysvětlení, za kterých by byl ochoten v řízení posuzovat či uvažovat o zproštění odpovědnosti v souvislosti se zavedením efektivního compliance programu, který byl případně porušen ze strany „delikventního“ zaměstnance či zaměstnanců v rozporu s celkovou politikou příslušného soutěžitele a jeho vedení. Tímto krokem by Úřad mohl přispět k vyšší právní jistotě soutěžitelů a také výrazně podpořil zavádění preventivních opatření proti omezení hospodářské soutěže. Nelze přehlížet ani to, že compliance program zavedený důsledně podle ISO norem či obdobných standardů vyžaduje rozšíření požadavků na compliance i do dodavatelského řetězce, čímž se podpoří zavádění prevence i ve společnostech, které ji případně dosud vůbec neřešily.

V této souvislosti by případně také bylo (i po vzoru shora cit. metodiky NSZ) vhodné vyjádřit se k tomu, do jaké míry je Úřad připraven zohledňovat zavedení compliance programů dle ISO směrníc.

IV. Podmínky uznání compliance programu jako polehčující okolnosti

Závislost na Leniency programu a narovnání

Dle bodu 8, písm. b) Oznámení je jednou z podmínek pro uznání compliance programu jakožto polehčující okolnosti úspěšné využití Leniency programu a/nebo narovnání.

KHS se domnívá, že není vhodné zavedení compliance programu jakožto polehčující okolnosti vázat na využití Leniency programu nebo narovnání. Tato podmínka sice může přinést určitou procesní ekonomii z pohledu Úřadu, ale na druhé straně také výrazně oslabit možný preventivní potenciál compliance programu na hospodářskou soutěž, ke kterému se Úřad přihlásil v preambuli Oznámení, protože soutěžitel nebude mít vzhledem k této podmínce zájem compliance program zavádět, a to např. z následujících důvodů.

Oba instituty, Leniency program i narovnání, jsou odchylky od standardního způsobu vedení řízení před Úřadem vázané na splnění řady dalších podmínek a samy o sobě mohou vést ke snížení pokuty, nebo k neudělení pokuty (v případě Leniency typu I). Možnost využití compliance programu jako polehčující okolnosti může být tedy pro soutěžitele omezena v návaznosti na plnění dalších podmínek, které s compliance programem jako takovým nesouvisí. Přitom navíc v případě procedury narovnání její iniciace zcela závisí na diskreci Úřadu. Soutěžitel tedy na slevu za compliance program nemusí dosáhnout, přestože je nebezpečnost jeho jednání výrazně snížena právě díky compliance programu. V souvislosti s tímto ani soutěžitel, který nesouhlasí s posouzením skutku a udělenou výší pokuty, a který tedy nebude mít zájem o Leniency nebo narovnání, nebude mít možnost slevy za compliance dosáhnout. Dále, pro soutěžitele Leniency program, narovnání i uznání compliance programu shodně ve výsledku představují slevu z udělené pokuty. Oznámení ovšem zcela nelogicky podmiňuje jednu slevu využitím jiné, což je z hlediska trestání neobvyklé.

V neposlední řadě aplikací uvedená podmínka zvyšuje atraktivitu narovnání a Leniency a snižuje motivaci soutěžitelů podrobit výsledky šetření Úřadu soudní kontrole ze strany krajského soudu a Nejvyššího správního soudu. Jak rozkladové řízení, tak především soudní přezkum mají v systému správního trestání významnou roli tvorby judikatury a revize zákonnosti konceptů a teorií újmy, aplikovaných ze strany Úřadu.

Není zřejmé, proč by soutěžitel, který investoval velké prostředky do zajištění souladu jednání svých zaměstnanců s antimonopolním právem, mohl pomýšlet na zohlednění této skutečnosti ve výši sankce jen tehdy, pokud se dozná, bude spolupracovat a nebude se odvolávat. Není zřejmé, proč by takový soutěžitel neměl mít možnost povolát soud, aby rozhodl, o tom, zda jeho jednání bylo protisoutěžní a uložená pokuta byla přiměřená. Hrozí, že aplikace uvedené podmínky ještě více omezí tvorbu judikatury v soutěžních věcech, což bychom považovali za nevhodné v situaci, kdy jsou zvažovány nové teorie újmy.

S ohledem na výše uvedené KHS navrhuje, aby Úřad zvážil odstranění podmínky využití Leniency programu a/nebo narovnání stanovené v bodě 8, písm. b) Oznámení, případně aby stanovil podmínky pro udělení slevy za compliance program pro případ, kdy soutěžitel Leniency programu nebo narovnání nevyužije.

Prokázání, že k protisoutěžnímu jednání docházelo bez vědomí vedení soutěžitele

Další podmínkou pro uznání compliance programu jakožto polehčující okolnosti je dle bodu 8, písm. c) Oznámení prokázání, že v případě již zavedeného compliance programu docházelo k protisoutěžnímu jednání bez vědomí statutárních orgánů či vyššího managementu daného soutěžitele. V poznámce pod čarou č. 5 je potom rozvedeno, co se rozumí vyšším managementem, a že posouzení naplnění tohoto požadavku bude vždy *ad hoc*.

Jelikož se navíc tato podmínka aplikuje jen v případě již zavedeného compliance programu, mohla by praktická nemožnost důkazní břemeno v tomto smyslu unést, paradoxně soutěžitele vést k tomu, aby compliance program zavedl až v reakci na řízení před Úřadem (i za cenu nižší „slevy“ z pokuty).

Vzhledem k obtížnosti prokazování negativní skutečnosti KHS navrhuje, aby Úřad zvážil upravit podmínku dle bodu 8, písm. c) Oznámení tak, aby podmínkou uznání compliance programu jako polehčující okolnosti v případě již zavedeného compliance programu bylo, že „*nebude prokázáno, že k protisoutěžnímu jednání docházelo za účasti nebo s vědomím statutárních orgánů či vyššího managementu daného soutěžitele*“.

V. Rozsah diskrece Úřadu: nepředvídatelnost hodnocení programů

Při poskytování slevy z pokuty za compliance program si Úřad stanovil horní hranice na 5 %, resp. 10 %, aniž by však konkrétně popsal, co bude třeba k dosažení maximální výše slevy. Uvádí pouze velmi neurčité pojmy, jejichž výklad si pak může uzpůsobovat tomu, čeho bude chtít v aném případě dosáhnout (jakou maximální slevu bude ochoten poskytnout danému soutěžiteli): postup při tvorbě a zavádění programu (rychlost, vhodnost, míra zavedení), kvalita (forma, propracovanost, komplexnost), možnost Úřadu zhodnotit účinné, konkrétní a průběžné provádění. Některé z požadavků si přitom mohou vyloženě

odporovat, např. rychlost v. propracovanost/komplexnost. Pro bližší vysvětlení si pak Úřad vybral pouze některé body (formu a obsah compliance programu).

Úřad by navíc i v této rovině měl zohledňovat finanční, časové a personální možnosti daného soutěžitele. Ne všichni soutěžitelé mají zdroje proto, aby vytvořili komplexní compliance program. Úřad by jim měl umožnit zajistit dosažení cílů compliance programu efektivními alternativními způsoby.

KHS z těchto důvodů navrhuje, aby Úřad v Oznámení podrobněji rozepsal jednotlivá kritéria posuzování a podrobněji tato popsal. Příprava compliance programu je náročná a bylo by demotivující pro soutěžitele zjistit, že vynaložené úsilí neodpovídá požadavkům Úřadu.

VI. Mapa rizik a kontrolní matice

Úřad v bodě 13 Oznámení obecně uvedl, že efektivnost compliance programu bude posuzovat mj. podle velikosti soutěžitele. V bodech 22-25 klade na soutěžitele požadavky týkající se zpracování mapy rizik a kontrolní matice.

KHS tuto část týkající se mapy rizik a kontrolní matice považuje za příliš administrativně náročnou a nadbytečně „úřednickou“, zejména pro malé a střední podniky. Vzhledem k tomu, že se Úřad přihlásil k tomu, že efektivnost programu bude posuzovat mj. podle velikosti soutěžitele, navrhuje KHS, aby Úřad v Oznámení buď uvedený požadavek zcela vypustil, nebo uvedl, že se část III.2.1 nevztahuje na malé a střední podniky.

VII. Možnost soutěžitelů nastavit skutečně efektivní compliance program

Navzdory tomu, že Úřad v bodě 3 Oznámení zcela správně uvádí, že compliance programy musí být vždy individuálně přizpůsobeny konkrétnímu soutěžiteli, aby mohly být efektivní a plnit svoji funkci, uvádí v části III Oznámení poměrně detailní požadavky na formu, obsah a rozsah compliance programu a compliance opatření. Byť Úřad v bodě 14 zároveň uvádí, že jde o obecný přístup a úvahy Úřad, lze důvodně předpokládat, že compliance program, který nebude v popsané struktuře, nebude vyhodnocen jako dostatečně efektivní. Úřad tedy důrazem na formální stránku do určité míry rezignuje na možnost soutěžitele prokázat, jaká opatření budou nejefektivnější s přihlédnutím k jeho organizační struktuře, složení zaměstnanců, oboru působení apod.

Jak KHS navrhuje výše v části III, Úřad by měl zvážit možnost úplného zproštění odpovědnosti za přestupek, pokud compliance program bude prokazatelně splňovat požadavky příslušných ISO norem anebo norem jim obdobných. Méně detailní a méně formální compliance programy, které jsou i přesto způsobilé významně zlepšit soutěžní chování daného soutěžitele, by neměly být předem diskvalifikovány jako polehčující okolnost. KHS tedy žádá Úřad o zvážení zmírnění formálních požadavků na prokázání

efektivitu compliance programu tam, kde se nebude jednat o zproštění odpovědnosti za přešupek (srov. výše).

VIII. Účinnost Oznámení

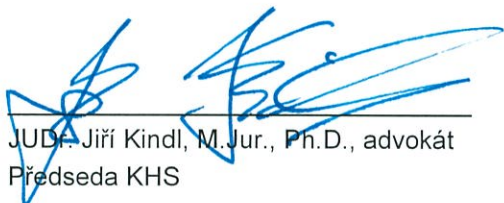
V bodě 34 Oznámení Úřad uvádí, že se Oznámení vztahuje na všechna správní řízení od jeho účinnosti, tedy i na řízení již zahájená.

Jak již KHS uvedla výše, Oznámením má dojít mj. ke zpřísnění správně-trestní represe v podobě snížení doposud poskytované „slevy“ na pokutě. Dle názoru KHS by mělo s ohledem na výše uvedené platit, že se Oznámení neuplatní na řízení, která Úřad zahájil před účinností Oznámení, a to i s ohledem na princip ochrany legitimních očekávání.

* * *

KHS Úřadu předem děkuje za zvážení výše uvedených podnětů k úpravám Oznámení. Zástupci KHS jsou taktéž připraveni účastnit se dalších diskuzí s Úřadem, pokud by je v této souvislosti Úřad považoval za vhodné.

Za Komisi pro hospodářskou soutěž Mezinárodní obchodní komory v České republice:

JUDr. Jiří Kindl, M. Jur., Ph.D., advokát
Předseda KHS